

PĂRTĂȘIA

Green Lake - Texas

Haideți să rămânem în picioare pentru un moment de rugăciune. Să ne plecăm capetele.

Tatăl nostru ceresc, ne apropiem de Tine, în seara aceasta, în acest timp de părtășie, ca să-Ți mulțumim pentru Sângele lui Isus Hristos și pentru aceste clipe pe care le petrecem împreună.

Doamne, în fața mea se află aceste batiste care mi-au fost trimise, deoarece ele reprezintă oameni care se află în nevoie, iar în Biblie ni se spune că ei luau de pe trupul lui Pavel, batiste și șorțuri, iar duhurile rele plecau de peste cei care erau atinși de ele, în timp ce bolnavii erau vindecați.

Tată, noi știm că nu suntem apostolul Pavel, dar Tu ești încă același Dumnezeu, și pentru că ești același ieri, azi și în veci, ai dat o cale prin care ei să poată fi vindecați. Te rugăm să ai milă și să-i vindeci.

Când Israelul a rămas blocat în fața Mării Roșii, un scriitor spunea că Dumnezeu a privit în jos, prin Stâlpul de Foc, cu ochii plini de mânie, iar marea s-a speriat și a dat înapoi, făcând cale liberă Israelului, care a trecut prin mijlocul ei, pe uscat.

Dumnezeule, eu cred că atunci când aceste batiste vor fi puse peste trupurile bolnave, Tu vei privi, nu doar prin Stâlpul de Foc, ci prin Sângele propriului Tău Fiu, pe care mi l-ai dat, iar aceste boli se vor trage înapoi, făcând loc puterii de vindecare a lui Dumnezeu,

Doamne, binecuvântează această Convenție, la încheierea ei. Te rugăm să ne cercetezi în mod deosebit, și dă-ne binecuvântările Tale, căci o cerem în Numele lui Isus Hristos. Amin. Vă puteți așeza.

Domnul să vă binecuvânteze. Am fost foarte mișcat de complimentul pe care mi l-a făcut fratele Carlson. Oh, cât aș vrea să am timp să pot spune câteva lucruri despre aceasta. Astăzi, și pe tot parcursul acestei Convenții, s-a predicat foarte mult, iar eu îi apreciez pe toți cei care au vorbit. Știu că sunteți oboseți și că peste puțin timp veți pleca acasă, pentru ca mâine să mergeți la bisericile voastre, de aceea nu vă voi ține prea mult timp.

Aseară, când am plecat de aici, mi-am pus brațele în jurul lui Iosif, și i-am zis:

„Ce se întâmplă oare cu mine?”

Apoi am întrebat-o și pe soția mea: „Oare sunt cumva nebun?” Pur și simplu nu mă pot abține să nu spun acele lucruri. Este ceva din mine care mă împinge să le spun și nu pot face nimic împotriva. Da, este ceva...

În după-amiaza aceasta, în motelul unde sunt cazat, erau o grămadă de oameni beți, femei, bunici, care purtau pantaloni scurți, erau îmbrăcate imoral și stăteau acolo fumând și bând. Văzându-i, mă gândeam: „Dumnezeule, oare de ce trebuie să le vorbesc surorilor mele; de ce trebuie să mă leg tot timpul de ceea ce fac? Eu nu vreau să vă vorbesc așa și totuși, de ce trebuie s-o fac mereu?” Și ceva dulce, nu un glas audibil, ci ceva din interiorul meu, spunea: „Eu nu vreau ca fiii și fiicele Mele să arate așa.” Iată. Vedeți, voi sunteți oameni deosebiți de restul lumii. Când L-am auzit zicând în inima mea: „Eu nu vreau ca fiii și fiicele Mele...” aceea mi-a făcut bine.

„Fiii și fiicele Mele...” Eu iubesc biserica, pentru că Hristos a murit pentru ea, pentru biserică. Totuși, sunt unele lucruri care se întâmplă în biserică, iar când

predici constant împotriva lor, punând Cuvântul în față, și o vezi că totuși biserica bâjbâie în ele, oh, atunci...

Vedeți, eu știu că oamenii mă numesc de la „un diavol”, până la „un arhanghel”, dar eu sunt fratele vostru. Voi puteți spune tot ce vreți împotriva mea, căci eu nu pot schimba nimic, pentru că trebuie să fiu sincer, și vreau să spun la fel ca Pavel: *„nu am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești”*, care a venit la mine încă din copilărie. Încă de atunci Dumnezeu a lucrat, pentru că m-am încrezut în El.

Cu câteva săptămâni în urmă, am fost la Chicago, la o întâlnire a Oamenilor de Afaceri, urmând să vorbesc în ultima parte. Astfel, mă pregăteam pentru un mare jubileu duhovnicesc, ca să spun așa, dar într-o seară, pe când mă aflam în camera de hotel, iar afară fulgera și era furtună, când tocmai sosisem de la o întâlnire, El mi-a zis: „Du-te la fereastră!”

În cameră strălucea o Lumină: aceea pe care o vedeți în fotografie. Și El mi-a spus: „Du-te la fereastră și stai lângă a treia plăcuță.” M-am dus acolo și am privit peste drum.

El a continuat: „Ei ți-au întins o cursă, dar nu te îngrijora, pentru că Eu voi fi cu tine. Spune-i domnului Carlson și celui alt bărbat care va fi cu el, și anume Tommy Hicks, că nu vor obține auditoriul pe care l-au planificat, ci adunarea va avea loc într-o altă sală, iar când veți intra, la stânga ta va sta un bărbat de culoare.” După ce mi-a spus aceste cuvinte, mi-a arătat unde va sta fiecare și a adăugat:

„Să le spui aceasta, căci te vei întâlni cu domnul Carlson mâine, înaintea dejunului.” El stă acum aici. Și Duhul Sfânt mi-a arătat tot ce se va întâmpla acolo, iar lucrurile s-au întâmplat întocmai. Mai întâi, au fost nevoiți să închirieze o altă sală, iar când au intrat în sala despre care îmi spusese El, și care arăta întocmai cum mi-o descriesese, fiecare persoană s-a așezat la locul ei.

Fratele Carlson este aici, și el poate întări că ceea ce vă spun este perfect adevărat. Apoi, când m-am dus în față, le-am spus celor din Asociația lucrătorilor, care erau prezenți: „Știu ce aveți împotriva mea. Este vorba despre ceea ce învăț referitor la Hristos. V-am auzit prezentându-vă: Doctor Cutare, și doctor Cutare... În ce mă privește, nu am nicio educație, dar aș vrea ca oricare dintre cei care susțineți că învăț greșit, să vă ridicați, să luați Biblia și să veniți lângă mine, ca să dovedeți acest lucru în fața celorlalți lucrători prezenți. Dacă nu o puteți face, de acum înainte să stați înapoia mea!

Dacă este vorba despre tichetul vostru de masă, să nu discutați cu mine despre aceasta, pentru că eu am un singur lucru de făcut: să-mi găsesc plăcere în Cuvântul lui Hristos, pentru ca El să-Și găsească plăcerea în mine. Acesta este singurul țel al vieții mele.”

Prieteni, nu este ușor să-i iubești pe oameni și totuși, să-i tai în bucăți. Tu nu vrei să faci aceasta, dar cum este posibil ca un om care predică sub inspirație să spună altceva decât ce îi spune inspirația? Dacă vreodată voi spune ceva contrar Cuvântului, puteți să-mi atrageți atenția, pentru că de multe ori când mă aflu la diferite Convenții, nu vorbesc decât despre învățătura de bază a Evangheliei. Alteori, încerc să vorbesc împotriva păcatului, muștrând lucrurile pe care le fac oamenii care trăiesc ca lumea și cu toate acestea pretind că sunt creștini. Aceasta este cea mai mare piedică de care se lovește biserica de astăzi, căci ar trebui să ne decidem și să fim ori înăuntru, ori afară, căci nu ne putem preface că suntem ceea ce nu suntem în realitate. De aceea îmi este foarte greu.

Cu câțva timp în urmă, am primit o scrisoare de la un prieten, care îmi scria printre altele: „Fratele Branham este un profet care se află sub unger, dar învățătura lui să nu o ascultați, căci este greșită!”

Vă puteți imagina pe cineva spunând așa ceva? Un profet? Păi, profetul este acela la care vine Cuvântul Domnului; el este singurul care primea tălmăcirea Cuvântului.

Eu nu sunt un profet; nu pretind așa ceva, dar vă spun clar că, orice persoană care nu admite că Cuvântul lui Dumnezeu este drept și că El trebuie să taie, este greșită! Noi trebuie să fim tăiați ca să ne potrivim cu Cuvântul Său, fiindcă nu putem să tăiem Cuvântul lui Dumnezeu ca să se potrivească cu gândirea noastră. Da, noi suntem cei care trebuie să ne ținem de Cuvânt.

Cineva a venit odată la mine și mi-a zis: „Dacă cel care ți-a adus această învățătură, pe care o crezi și o vestești, este Îngerul Domnului, o vom crede și noi.” Auzind ce spune, am spus: „Îngerul Domnului? Păi, dacă El ar fi venit și mi-ar fi spus ceva ce era contrar Cuvântului, nici pe El nu L-aș fi crezut!”

Cum este posibil să vă bazați pe o experiență sau pe o senzație? Diavolul poate imita orice senzație vreți. Eu am putut să văd aceasta: am văzut păgâni care dansau în duhul, vorbeau în limbi, dar făceau aceasta bând sânge dintr-un craniu uman și chemându-l pe Diavolul.

Mahomedanii strigă și țipă, laudându-l pe dumnezeul lor. Ei își introduc așchii sub unghii și nici măcar nu simt aceasta, sau se înțeapă cu sabia în față. Puteți să spuneți cumva că cel pentru care fac aceste lucruri este Dumnezeu?

I-am văzut înfigând cârlige de pescuit în carnea lor, iar de ele atârnav bile pline cu apă, după care mergeau printr-un jar gros de câțiva centimetri, încât se afundau până mai sus de genunchi. Bazinul prin care se plimbau, avea o lungime de 15 picioare, și o lățime de patru picioare, iar când ieșeau de acolo, nu aveau nicio arsură. Vreți să spuneți că cel pentru care fac acele lucruri este Dumnezeu? Cu siguranță, nu!

Dumnezeu este Cuvântul: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.* ” și Cuvântul este încă Dumnezeu. Cum judecăm noi?

Mama mea, care a plecat nu demult la cer, mi-a spus: „Billy, tu ai fost suportul

meu în lucrurile spirituale și ai avut grijă de mine, iar eu am putut să văd că nu am flămâzdit niciodată.”

Fiind irlandezi, religia noastră era cea catolică. Și eu i-am răspuns: „Până am fost mici, noi nu am mers la nicio biserică, iar când am devenit bărbat, am mers la o biserică catolică, unde am auzit spunându-se: „Noi suntem Biserica”. Atunci am mers la luterani, dar și acolo s-a spus la fel: „Noi suntem Biserica”; iar când m-am dus la bapțiști, am auzit același slogan: „Noi suntem Biserica”. Atunci care dintre ele este Biserica adevărată, căci toți au aceeași pretenție? Există nouă sute și ceva de biserici, ceea ce dovedește că nimeni nu trebuie să-și bazeze credința pe aceasta; dovedește că nimeni nu se poate baza pe o senzație. Și eu vă spun, fraților: Unul singur este corect și adevărat, iar Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că El a spus: *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35).

Satana s-a dus la Eva și i-a tălmăcit greșit Cuvântul, doar o părticică din El, cauzând tot necazul nostru. Este adevărat?

Toți copilașii bolnavi, toți ologii, moartea, cinismul, toate se datorează unei singure persoane, care nu a crezut Cuvântul lui Dumnezeu pe deplin. Și eu vă spun: dacă Dumnezeu nu a lăsat acest lucru nepedepsit atunci, cu cât mai mult nu-l va lăsa acum, de aceea, ori ne vom întoarce la Cuvânt, ori nu vom ajunge nicăieri! Așa este.

Vă imaginați cum este să stai în fața acelor oameni iubiți, fără să te gândești ce vei spune, și să-L vezi pe Duhul Sfânt venind și spulberând tot ce este greșit? Vedeți? Mângâierea Lui este acolo, în faptul că arată acele lucruri.

Știu că unii cred că sunt un ghicitor, dar știați că tocmai acesta este motivul pentru care L-au trimis pe Isus la moarte? Da, acesta era motivul, pentru că El le cunoștea gândurile inimii.

Fraților, dacă Duhul Sfânt mi-ar fi permis să vorbesc despre lucrurile care se petreceau acolo, m-ați fi aruncat afară din țară. Vedeți? Oamenii vin, te bat pe spate și-ți spun „frate”, în timp ce cred că ești un ghicitor. Credeți că nu știu aceasta?

Nu pot să spun că am Duhul lui Dumnezeu și să nu știu aceasta, pentru că El a spus: *„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ...pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12). Înțelegeți ce spun? Haideți să ne rugăm.

Tată ceresc, Te rugăm să lași ca Duhul Sfânt să ne vorbească în următoarele câteva minute.

Dumnezeule, rugămintea mea este ca nici unul din cei prezenți să nu lipsească în ziua judecății, ci toți să fim prezenți acolo, acoperiți de sângele Fiului lui Dumnezeu. Iartă-ne greșelile, căci atunci când ne-ai învățat să ne rugăm, ne-ai spus să cerem și aceasta, zicând: *„...și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri.”* (Matei 6.12), după care ai adăugat:

„Dacă iertați oamenilor greșelile lor, și Tatăl vostru cel ceresc vă va ierta greșelile voastre.

Dar dacă nu iertați oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre.” (v.14-15).

Astfel, putem vedea unde de aflăm. Dumnezeule, nădejdea mea este să trăiesc să văd ziua în care Biserica Dumnezeului celui viu, va sta încolonată ca o puternică oștire a lui Hristos, acoperită în întregime de Sânge; fiecare soră și frate fiind un sfânt, toți mășăluind înainte în Puterea Cuvântului lui Dumnezeu.

Tată, Tu ai spus că vei restitui tot ce au mâncat lăcustele, iar eu cred că o vei face,

Doamne, de aceea țin sus și tare la aceasta și nădăjduiesc să trăiesc s-o văd și eu.

Dacă nu, eu voi semăna Sămânța Cuvântului Tău, apoi știi că va cădea ploaia Duhului. Noi știm cu toții, că ploaia cade peste drepti și peste nedrepti, pentru că aceeași ploaie care udă grâul, udă și buruienile, dar, Te rugăm, Dumnezeule Tată, să faci ca noi să nu semănăm nimic altceva decât Sămânța originală a lui Dumnezeu. Iar când Duhul va veni peste ea, fă să rodească Chipul lui Isus Hristos, adică un fiu sau o fiică a lui Hristos. Ascultă-mă, pentru că îți cer aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze din belșug pe toți. Vă doresc toate binecuvântările și pacea Sa, iar dacă nu ne vom mai vedea în țara aceasta, să ne întâlnim în țara care va veni, când vom fi chemați să ne înfățișăm înaintea lui Hristos, în ziua când trâmbița va suna, iar morții în Hristos vor învia. Atunci, cu toții, într-o mare unitate, vom merge să ne întâlnim cu El.

Am în fața mea un ceas, pe care l-am fixat exact pentru 30 de minute, așa că atunci când voi încheia va fi ora 10.

Mâine după-amiază, cei ce sunteți din Chicago, puteți să vă aduceți bolnavii și suferinzii, pentru că la Mather, va avea loc un serviciu de vindecare. Este în ordine, nu-i așa, frate Carlson? L-am întrebat pe fratele Joseph, dacă va fi în ordine și el a spus că da.

Apoi, luni va fi un raliu misionar pentru fratele Joseph, acest frate bun, pe care noi îl iubim cu toții. Cred că el este cel care m-a dus la fratele Algery, când am primit acea scrisoare foarte dură pe care mi-a trimis-o. Dar Domnul ne-a dat cuvinte puternice atunci, și cred că mai bine de patruzeci de bărbați tineri au primit Duhul Sfânt chiar în incinta Colegiului Luteran. Vă puteți imagina?

El a crezut că sunt un ghicitor lustruit, sau ceva de felul acesta, dar fiind sincer, a

avut puterea să stea jos, lângă Cuvântul lui Dumnezeu, iar Duhul a venit la el, făcându-l un alt bărbat.

Acum voi citi din **1 Ioan 1.7**. Haideți să citim cu toții acest verset:

„Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat.”

Bazându-mă pe acest verset, vreau să vă vorbesc despre **„Părtășie”**. Fiind la această Convenție, noi știm cu toții că aceasta înseamnă un timp de părtășie, iar mie îmi place foarte mult să particip la astfel de adunări, unde putem avea părtășie. Vă rog să mă iertați dacă după citirea acestui text, îi voi spune ceva fratelui Tommy Nicols, care stă aici.

Frate Tommy, îți mulțumesc foarte mult, pentru articolul pe care l-ai publicat în „Glasul”, și în care ai povestit despre vedenia în care am fost luat la cer. Totul a fost spus întocmai cum am spus. Dumnezeu să te binecuvânteze pentru aceasta. Acum să ne întoarcem la „Părtășie”, căci toată lumea dorește să aibă o părtășie.

Chiar în seara aceasta, aici, la motel, oamenii aveau părtășie. Unde? În jurul băuturii. Ei s-au dus și au mai adus câteva sticle cu băutură și bere, iar după ce au început să bea, chiar și bunicii și bunicile au început să se comporte cât se poate de imoral. Am fost nevoit să suport căldura din cameră, pentru că a trebuit să închid geamurile și totul, ca să nu mai aud felul în care se manifestau.

Fraților, eu cred că dacă trăim într-o națiune creștină, lucrurile acestea nici nu ar trebui să fie permise. Dar vă spun ceva: începeți numai să strigați și să vă rugați, și veți vedea cum imediat se va ridica cineva care va avea ceva de comentat, ceea ce dovedește că totuși, nu ne aflăm într-o Americă creștină.

Astăzi m-am dus să mănânc într-un local micuț și pot să vă spun că dacă voi mai veni aici, voi lua masa tot acolo. Eu am tot căutat un loc unde să pot mânca liniștit, dar peste tot era numai muzică boogie-woogie și rock-and-roll.

Voi știți că eu sunt misionar. Ei, când am fost în jungla Africană, printre hotentoi, am auzit acea muzică acolo, dar nu m-am gândit niciodată că o voi auzi și în America, dar acum o găsești în toate localurile. Pur și simplu mi s-a făcut rău, așa că am plecat împreună cu Billy la un alt local. L-am rugat să intre în el și să vadă dacă este vreun tonomat din acela (tonomat = aparat cu discuri muzicale care se schimbă automat atunci când se introduce o fisă), căci dacă este, mergem mai departe.

Odată, mi-am dus familia într-o călătorie, iar când am intrat într-un local, aveau un asemenea tonomat care cânta. Am intrat acolo și am spus: „Domnule, eu sunt misionar și am nevoie de fiecare bănuț pe care îl am, dar eu și familia mea suntem flămânzi și de trei ore ne învârtim încercând să găsim un local unde să putem mânca în liniște. Uite deci care este problema: îți dau cinci dolari numai ca să tragi aparatul acela din priză până mâncăm.”

L-am făcut să se simtă atât de rușinat încât a spus: „Păstrează-ți cei cinci dolari.” Așa este. Oh, desigur aceasta este America creștină. Da.

Ei spun că sunt creștini, dar au părtășie în jurul a tot felul de lucruri. De exemplu, ciorile au părtășie pe o carcasă de hoit, dar porumbeii mănâncă numai hrana porumbelului. Ei au părtășie în lanul de grâu. Deci, totul depinde de ce ești.

Porumbelul nu va putea avea părtășie cu ciorile și corbii, pentru că el nu are fiere; în el nu este amărăciune. El n-ar putea să mănânce ce mănâncă ele, pentru că aceasta l-ar omorî. Nici creștinul nu ar putea suporta o asemenea părtășie pe lângă el, pentru că aceasta ar omorî chiar și Duhul din el; L-ar întrista pe Duhul Sfânt și ar pleca.

Noi, americanii, încercăm să avem părtășie cu alte națiuni, iar pentru aceasta cheltuim milioane de dolari, dându-i altor națiuni străine, ca să aibă părtășie. Cu toate acestea, comunismul se răspândește peste tot.

Nu cu mult timp în urmă, noi am avut un război, dar este ciudat că o parte din armamentul cu care s-a tras în noi, a fost fabricat în SUA. Vedeți? Noi le-am trimis armament, iar ei l-au luat și l-au folosit împotriva noastră. Aceasta dovedește că voi nu puteți obține părtășia în felul acesta. Pur și simplu nu se poate.

Atunci am făcut altceva: am început să îi învățăm pe oameni că ar fi bine să se asocieze, însă părtășia nu se poate realiza prin educație, ci în felul acesta ne îndepărtăm tot mai mult de ea.

Biserica și-a pierdut dreptul de întâi născut în momentul în care a adoptat educația în locul salvării; când a încercat să-i aducă pe oameni la o cunoștința intelectuală despre Hristos. Atunci, ei au încercat să se organizeze ca să obțină părtășia, dar nu puteți face aceasta, pentru că atunci trageți o linie de despărțire și tăiați afară pe celălalt. Nu, voi nu puteți s-o faceți, pentru că nu există nicio cale de părtășie prin organizații.

Chiar și cei intrați în acest Consiliu Mondial al Bisericilor se luptă între ei, tăindu-și singuri gâtul. Cum vor putea obține părtășie, când oamenii de acolo nici măcar nu cred în Dumnezeu și acolo sunt necredincioși de tot felul? Nu este de mirare că Dumnezeu a spus:

„Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiți?” (Amos 3.3). Cum ar putea?

Există un singur mod de a merge alături de celălalt: dacă te-ai înțelege cu el. Prin urmare, cum veți proceda în denominațiuni? Cum veți putea face o înțelegere, când unul se separă de celălalt?

Și totuși, Dumnezeu ne vrea în părtășie, iar omul a dorit-o dintotdeauna, pentru că în el este Ceva care-l împinge spre ea. Necazul este că întotdeauna a încercat s-o obțină prin propria lui cunoștință, iar în felul acesta nu va fi niciodată în stare s-o obțină.

Fraților, este un sigur loc pentru adevărata părtășie, iar acesta este sub Sângele vărsat de Cel nevinovat. Acela este singurul loc în care noi vom putea avea părtășie.

Noi am vrea să avem părtășie cu orice biserică luterană, sau cu orice biserică baptistă, dar acest lucru s-ar putea realiza numai sub drepturile denominaționale, ori noi, care citim Cuvântul Bibliei, știm că nu putem face așa ceva; știm că nu putem fi de acord cu ele pentru că singurul lucru sub care putem avea părtășie, este așa cum stăm în seara aceasta, aici: metodiști, bapțiști, luterani, prezbiterieni, sau ce mai sunt, adică, sub Sângele vărsat al Celui nevinovat.

Aceasta este cerința lui Dumnezeu, iar El nu-Și schimbă niciodată hotărârea; ci când ia o hotărâre, trebuie să rămână pe ea până la sfârșit.

Dumnezeu este infinit; noi nu. Noi suntem ființe muritoare, deci suntem limitați, ceea ce înseamnă că nu putem fi infiniți. Din cauza aceasta, de multe ori când faceți promisiuni, le încălcați, de aceea, astăzi faceți ceva, iar mâine vă vine o idee cum să îmbunătățiți acel lucru; pentru ca anul viitor să găsiți ceva mai bun, deoarece ați mai învățat ceva. Vedeți, noi suntem limitați; suntem legați de aceste trei mici dimensiuni în care trăim, dar Dumnezeu este infinit, de aceea, El poate vorbi o dată și hotărârea Lui este desăvârșită și nu se mai poate schimba. Acesta este motivul pentru care:

Credința mea nu este zidită pe altceva,

Decât pe sângele lui Isus și pe neprihănire.

Când totul dimprejur sufletul și-l dă,

El este toată nădejdea mea și stau,

Căci pe Hristos, Stânca solidă, eu stau

Și toate celelalte sunt nisip mișcător.

Hristos este Cuvântul și El a spus că *„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.”* (Matei 24.35). Deci din El, din Cuvânt, nu poate cădea nici măcar o iotă, pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu, iar în ultima carte a Apocalipsei, este scris:

„...dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții și din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.

...iar dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.” (Apocalipsa 22.18-19). Din cauza aceasta, orice crez sau altceva, care este adăugat la Cuvântul lui Dumnezeu sau este scos din El, înseamnă moarte, așa cum a însemnat moarte pentru Eva, la început. A adăuga ceva sau a scoate ceva din Cuvânt, înseamnă pedeapsa cu moartea, de aceea, luați-L așa cum este scris.

Cuvântul nu are o anumită tălmăcire, pentru că este deja tălmăcit, de aceea, voi trebuie doar să-L citiți și să-L credeți, iar Dumnezeu este Cel ce veghează asupra Cuvântului Său ca să-L împlinească. Noi trebuie să stăm numai pe Cuvântul Său, iar dacă-L credem, există un singur loc pentru părtășie și anume: sub Sângele vărsat, unde poate veni oricine și va simți la fel.

Dacă vă puneți credința în altceva, afară de Cuvântul lui Dumnezeu, stați pe nisip mișcător. Indiferent ce este acel lucru, este nisip mișcător, de aceea trebuie să fie doar Cuvântul. Acesta este Adevărul iar noi trebuie să-L credem numai pe El.

Acesta este motivul pentru care cred tot ce a făgăduit Dumnezeu. Adevărul este că Dumnezeu poate face lucruri care nu sunt scrise în Cuvânt, dar câtă vreme El îmi dă ceea ce este făgăduit, eu sunt mulțumit cu aceasta, și sunt sigur că stau bine, căci Cuvântul Său nu se poate schimba. Dacă s-ar schimba, înseamnă că și Dumnezeu se poate schimba, ori dacă Cuvântul necesită modificări, înseamnă că Dumnezeu nu este Dumnezeu.

Astfel, dacă Dumnezeu l-a întâlnit pe primul om, pe Adam, pe baza credinței, sub sângele vărsat al unui miel, și l-a salvat, înseamnă că trebuie să rămână același program de salvare, căci dacă nu rămâne așa, înseamnă că El a greșit atunci când a luat prima hotărâre.

Dacă Dumnezeu l-a salvat pe om, iar calea aleasă a fost prin vărsarea sângelui unui animal nevinovat, înseamnă că aceasta este și rămâne baza, calea de salvare pentru fiecare om, căci dacă o va schimba vreodată și va urma crezul sau doctrina vreunei biserici, înseamnă că a greșit la început, în grădina Eden.

Primul om a fost salvat pe baza credinței lui în sângele vărsat al unui miel nevinovat, acesta fiind singurul loc în care omul se putea întâlni cu Dumnezeu.

Dumnezeu a ales un loc, apoi i-a chemat pe Adam și pe Eva, a junghiat un miel nevinovat, și apoi i-a acoperit pe cei doi cu sângele lui. Acea avea să fie baza, locul în care omul putea vorbi cu Dumnezeu; locul în care avea să audă Cuvântul și să-L posede.

Fraților, singura cale prin care oamenii sau bisericile vor cunoaște cu adevărat Adevărul despre Dumnezeu, este să vină sub Sângele vărsat al Celui nevinovat, în

Prezența Lui. Atunci, Duhul care vine peste voi, va mărturisi că acest Cuvânt este corect și că nici măcar o iotă din El nu are nevoie de corectare. Desigur. El trebuie să rămână același pentru că este Dumnezeu, iar hotărârile Lui trebuie să fie desăvârșite pentru veșnicie.

Noi știm că cea mai veche carte a Bibliei este cartea lui Iov, care a fost scrisă înainte ca Moise să scrie Geneza. Uitați-vă la Iov care era un om neprihănit și drept. Împotriva lui s-a pornit într-o singură zi, totul, deoarece Satana voia să-l facă să se lepede de Dumnezeu. Oh, mie îmi place să citesc cartea lui Iov!

Mulți oameni spun că ceea ce s-a întâmplat cu el este o enigmă, dar nu este așa. Cartea lui Iov este Cuvântul lui Dumnezeu, iar Isus s-a referit la ea atunci când a zis: *„Nu ați auzit voi de răbdarea lui...”*

Indiferent cum a fost numit, cât de mult a fost prigonit sau cât i s-a spus că a căzut de pe cale, Iov a rămas pe Cuvânt. Mie îmi place aceasta! El spunea: *„Poate că fiii mei au păcătuț și au supărat pe Dumnezeu în inima lor.”* (Iov 1.5), și aducea câte o ardere de tot pentru ei.

Singurul lucru pe care-l știa omul în zilele acelea, era să aducă o ardere de tot, pentru că aceea era cerința lui Dumnezeu.

Astăzi, mulți oameni se gândesc, atunci când vine vreun necaz peste un creștin: *„Oh, desigur, a ieșit din voia lui Dumnezeu! Oh, a părăsit biserica...”*, de aceea i s-a întâmplat aceasta sau cealaltă! Dar nu este așa întotdeauna, pentru că Dumnezeu pedepsește pe orice fiu pe care-l iubește și care vine la El. El îl curățește, îl sfințește și îl pune la încercare ca să vadă cum stă. Exact aceasta a făcut și cu Iov.

Odată, am predicat vreo șase luni numai despre Iov. L-am urcat pe grămada de cenușă și l-am lăsat acolo, scărpinându-și bubele cu un ciob. Și o doamnă mi-a trimis un bilețel în care mi-a scris: *„Frate Branham, când îl vei da jos pe Iov de pe*

grămada de cenușă?”

Da, Iov era un profet; era unsul lui Dumnezeu, de aceea singurul lucru pe care știa să-l facă, era să stea pe Cuvânt. Da, asta era tot ce știa.

Unii au venit la el și i-au zis: „Iov, tu ai greșit undeva, căci uite ce ți s-a întâmplat! Toată lumea ți-a întors spatele; prietenii tăi și toți ceilalți. Uită-te la tine cât ești de nenorocit cu acele bube care se sparg tot timpul. Uită-te în ce stare ai ajuns.” Totuși, Iov a spus că nu a păcătuit, ci a umblat numai pe calea aleasă de Dumnezeu, sub sângele vărsat. Și eu vă spun, fraților, Dumnezeu este obligat față de un om care umblă în felul acesta. El îl lasă să decadă puțin, până în fața ultimului om.

Priviți-l pe Iov, căci până și soția lui a venit și i-a zis: „*Blastămă pe Dumnezeu și mori!*” (Iov 2.9) Gândiți-vă că chiar și soția lui s-a întors împotriva. Oh, dar și împotriva noastră se va ridica cineva și va spune că suntem caraghioși și ciudați, însă eu vă spun ceva: toți oamenii lui Dumnezeu sunt caraghioși și ciudați pentru lume. Sigur că sunt, pentru că Biblia spune:

„...voi...sunteți zidiți ca să fiți o casă duhovnicească, o preoție sfântă, și să aduceți jertfe duhovnicești, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos.”, adică rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui. (1 Petru 2.5).

Vedeți, chiar și nevasta lui Iov s-a ridicat împotriva lui, zicând: „*Blestemă pe Dumnezeu și mori!*”, dar el i-a răspuns:

„Vorbești ca o femeie nebună.” (Iov 2.10).

El nu a numit-o nebună, ci a spus că vorbește ca o femeie nebună. Dați-mi voie să lămuresc puțin problema aceasta. Uneori, eu le spun surorilor anumite lucruri iar

ele se supără. Eu nu spun că sunteți lumești, ci că arătați ca lumea. Cu alte cuvinte, eu nu spun că faceți ceva rău, ci vă arăt că uneori vă îmbrăcați arătând așa.

Așa a spus și Iov nevastei lui: *„Vorbești ca o femeie nebună.”*

Oh, Dumnezeu este întotdeauna credincios atunci când umblăm pe calea dată de El!

Iov a spus: „Eu mi-am făcut mărturisirea și mi-am adus arderea de tot”, cu alte cuvinte, el a făcut exact ceea ce cerea Dumnezeu, închinându-i-Se sub sângele vărsat. Și deodată, Duhul a venit peste profet, tunetele au bubuit, fulgerele au strălucit, iar el a spus:

„Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ.

Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei îl vor vedea, și nu ai altuia.” (Iov 17.25-27). Vedeți, el era sub sânge.

Ceilalți au stat mai departe sub părerile lor, dar Iov a stat sub sânge, cu Cuvântul. Așa este. Cu Cuvântul. Indiferent cât de întuneric s-a făcut, el a mers mai departe, s-a ținut de Cuvântul neschimbător al lui Dumnezeu. Dacă vă țineți de Cuvânt, voi vă țineți de mâna Lui. Desigur.

Și în timp ce fulgerele brăzdau cerul cu lumina lor strălucitoare, fiind profet, Iov a avut o vedenie referitoare la venirea lui Dumnezeu. El știa că viermii îi vor mânca

trupul, dar cu toate acestea a spus:

„...voi vedea totuși pe Dumnezeu”. (v.26). (în traducerea engleză este scris: „Totuși Îl voi vedea pe Dumnezeu în trup.”)

„Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea, și nu ai altuia.” (v.27).

Noi nu am adus nimic în lumea aceasta și sigur nu vom lua nimic din ea, ci așa cum spunea Iov, *„Gol am ieșit din pântecul mamei mele, și gol mă voi întoarce în sânul pământului. Domnul a dat, și Domnul a luat, binecuvântat fie Numele Domnului!”* (Iov 1.21).

El a stat pe acel sânge vărsat; a stat pe Cuvânt și pe făgăduință, căci era un om duhovnicesc, un profet. Se părea că Dumnezeu i-a întors spatele, dar El l-a încercat doar, ca să vadă dacă va rămâne cu Cuvântul.

Fraților, noi cu toții suntem încercați. Fiecare creștin, fiecare fiu, fiecare copil al lui Dumnezeu, este încercat de Cuvânt, ca să vadă dacă este credincios față de El. Ce decizie vei lua când vine confruntarea? Vedeți?

Cel care nu poate suferi pedeapsa și merge cu lumea, este un copil din curvie și nu un fiu sau o fiică de Dumnezeu. Sigur că nu. Dar cel cu gândirea duhovnicească, prinde Cuvântul și se aliază cu El, iar Duhul vine jos, sub sângele vărsat și preia acea persoană.

Israelul avea un loc de întâlnire pentru părtășie, avea un loc în care se putea întâlni cu Dumnezeu, iar acela era sub sângele vărsat. În nici un alt loc, afară de acesta, ei nu se puteau întâlni cu Dumnezeu.

Acum să intrăm puțin în Numeri 19. Nu vom avea timp să-l citim, dar vom cita din el. Aici ni se spune că Dumnezeu le-a cerut copiilor lui Israel să aducă o vacă roșie, fără pată, fără vreun cusur trupesc și care n-a fost pusă la jug. Aceasta înseamnă ceva.

Dacă am avea mai mult timp, am putea intra în aceste simboluri: o vacă roșie. Ea trebuia să fie roșie și fără nicio pată. Roșul este o culoare rea, într-un anumit sens; dar în același timp este și culoarea legământului. Ați știut că din punct de vedere științific roșu prin roșu arată alb? Așa este, iar Domnul a spus prin profetul Său: *„De vor fi păcatele voastre roșii ca purpura, se vor face ca lâna.”* (Isaia 1.18). De ce? Pentru că atunci când Dumnezeu se uită spre ele prin sângele vărsat al Fiului Său, voi sunteți albi ca zăpada: roșu prin roșu. Nicio altă culoare nu produce așa ceva.

Roșu prin roșu este alb. Așa se uită Dumnezeu la voi. Prin urmare, indiferent ce sunteți, dacă veniți sub sângele vărsat al Mielului, Dumnezeu nu vă mai vede pe voi, ci privește prin Sânge. Și chiar dacă păcatele voastre vor fi multe, totuși arătați pentru El ca un crin.

Vaca trebuia să fie roșie, fără nicio pată pe ea și nepusă la jug. Ea nu trebuie înjugată la nimic, la nicio organizație necredincioasă, ci este liberă.

Pentru ce era acea vacă? Pentru jertfă. Ea trebuia junghiată în timpul de seară și nu dimineața; după care era arsă, iar cenușa ei era păstrată într-un loc curat afară din tabără, ca să facă apa de ispășire sau de curățire. (v.9).

Oh, ce tablou minunat este acesta, dacă am putea intra puțin în el! Cenușa era pusă deoparte ca să facă apa de curățire (în engleză: „apa despărțirii”). Preotul trebuia să ia cu degetul din sângele vacii, și să stropească de șapte ori înaintea cortului întâlnirii, adică deasupra ușii unde se intra în adunare, în locul sfânt, căci Duhul era în Sfânta sfintelor.

Observați ce tablou minunat este aici. Cred că veți fi atenți în următoarele cinci sau șase minute. Observați sfânta sfintelor și calea de apropiere făcută pentru persoanele necurate, căci ei aveau anumite legi prin care trebuiau să treacă.

Mai întâi, cel necurat trebuia să vină în curtea din afară, unde era stropit cu apa de curățire. Ce este apa de curățire? Biblia spune că noi suntem spălați de apa de curățire a Cuvântului, ceea ce înseamnă că Cuvântul ne curăță de necredința noastră. Cum ar putea face un crez aceasta? Nu se poate; doar Cuvântul o face. El este Cel care ne arată că suntem greșiți. Astfel, dacă mergi la o biserică, iar acolo ți se spune: „Tu nu poți să faci aceasta!”, apoi mergi la altă biserică, unde ți se spune: „Tu poți să faci aceea!”, veniți la Cuvânt, căci El este Cel care separă.

Aș vrea să priviți ceva (cred că mă veți ierta dacă depășesc puțin timpul). Este prea minunat ca să las afară.

Cel care stropea cu acea apă de curăție, trebuia să aibă mâinile curate; iar apa trebuia păstrată într-un loc curat. Apa de curățire nu putea fi ținută într-un loc murdar, ci într-unul curat.

Ce era în curtea exterioară? Păcătosul care venea și auzea Cuvântul care aducea în el credința că este Dumnezeu. Acest lucru ni-l spune și Romani 10.17: *„Astfel, credința vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Hristos.”*

Noi ce încercăm să facem acum? Să intrăm în părtășie.

Deci, omul auzea Cuvântul, îl credea, iar după aceea era stropit cu apa de curățire, dar încă nu era în părtășie.

Amintiți-vă, când Israelul a ieșit din Egipt, Moab nu i-a permis să țină o trezire în țara lui; acolo nu era nicio cooperare, deși Moab credea în același Dumnezeu în

care credea și Israelul. Moab, care era la fel de fundamentalist ca și Israel, s-a dus și l-a adus pe episcopul lor, pe Balaam.

Israelul pribegea, deoarece nu avea o țară unde să se așeze, așa că această națiune organizată și-a adus celebritatea în față, ca să blesteme acea grămadă de renegați, care cutezau să se apropie de hotarele lor. Vedeți, Moabul uitase că acea grămadă de oameni nu aveau unde să meargă, căci erau străini și călători. Ei nu au putut să vadă Stâlpul de Foc care mergea înaintea aceluia popor; nu au putut vedea șarpele de aramă și nici stânca lovită care-i urma chiar dacă greșiseră.

Balaam se gândea: „Desigur, fiind un fundamentalist, o voi putea face...” și a ridicat șapte altare, adică exact ceea ce cerea Dumnezeu – numărul desăvârșirii; iar pe acele altare a jertfit șapte vite, la fel ca Israelul – tot un număr desăvârșit.

Vedeți, episcopul Balaam făcea exact același lucru: el a adus șapte animale curate și șapte berbeci, care arătau spre Mielul lui Dumnezeu care avea să vină. El era la fel de fundamentalist ca și Israelul, dar nu avea Duhul. El nu era în părtășie cu Dumnezeu. Dacă n-ar fi adevărat acest lucru, înseamnă că Dumnezeu ar trebui să răspundă și fundamentalistului; deci ar fi trebuit să-l accepte și pe Moab și pe Israel.

Dacă Dumnezeu ar privi doar la închinare, la biserică și la altar, Cain era la fel de fundamentalist ca și Abel, pentru că și el a zidit un altar, a adus o jertfă și s-a închinat, dar noi știm că aceasta nu a fost suficient.

Vedeți? Un altar, o aderare la biserică, o jertfă, un crez și toate celelalte lucruri. Dacă aceasta este tot ceea ce cere Dumnezeu, înseamnă că El a greșit atunci când l-a condamnat pe Cain, deoarece el a procedat la fel ca Abel: a zidit un altar, a adus o jertfă și s-a închinat. Unde a fost însă deosebirea? Abel a primit o descoperire. Prin descoperire, nu prin educație, Abel a văzut că nu un măr sau o caisă a dus la căderea în păcat, căci Eva nu a mâncat așa ceva, ci problema a fost sângele, de aceea el a adus pe altarul său sânge, iar Dumnezeu l-a primit. El a

făcut acest lucru prin descoperire.

Acesta-i motivul pentru care Isus le-a zis ucenicilor Săi în Matei 16: *„Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?”*

Ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia, sau unul din proroci.” (v.13-14).

Supranaturalul stârnește asemenea păreri, dar Petru a spus: *„Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!” (v.16).* Atunci Isus i-a zis: *„Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta...” (v.17).*

Voi nu veți învăța aceasta într-un seminar, ci vă poate fi descoperit numai de Tatăl.

Biserica Catolică spune că biserica este zidită pe Petru; protestanții spun că este zidită pe Hristos, dar adevărul este că nu au dreptate nici unii, nici ceilalți, căci Biserica este zidită pe descoperirea Cuvântului. Aceasta se vede clar din cuvintele Domnului: *„...căci nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.*

Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră (descoperire) voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.” (Matei 16.17-18).

Aceasta arată că toate porțile iadului vor fi împotriva ei, dar nu o vor birui, căci Cuvântul merge înainte tot la fel: *„pe această piatră (descoperire), voi zidi Biserica Mea.”*

Apa de curățire ne separă, lăsându-ne să recunoaștem că suntem păcătoși, că am greșit. Acesta este motivul pentru care orice predicator ar trebui să fie împotriva

oricăru lucr rău despre care Dumnezeu spune că este rău. Dacă este umplut cu Duhul Sfânt, el o va face, căci vine din ceruri. Acestea sunt apele de curățire. Și nu numai atât. El va înțelege, așa că va pune deoparte cunoștința lui, gândirea lui, voința lui, totul, pentru că locul unde se duce bătălia este mintea. El va accepta bătălia dată de Dumnezeu și va merge mai departe. Dar este el gata pentru părtășie? Nu, nu. Aceasta este neprihănirea - mesajul lui Luther.

Deci va merge mai departe, fiind îndreptat pe calea cea bună. În ce parte merge el acum? Spre adunare. Iată-l aici, spălat de apa Cuvântului, curățit de păcatele lui.

Apoi vedem că sunt cele șapte dungii pe care preotul le făcea deasupra ușii, cu sângele vacii jertfite. Aș fi vrut să avem mai mult timp pentru aceasta, căci acesta este un simbol spre cele șapte epoci ale Bisericii, sau al celor șapte sfeșnice. Fiecare Biserică, fiecare epocă, fiecare individ, trebuia să recunoască sângele, dar aceasta nu-l aducea încă în părtășie.

Adunarea este înăuntru și se închină, dar el este afară și se pregătește. Ce simte el când privește la sânge? Recunoaște că ceva a murit și și-a vărsat sângele, pentru a pregăti o cale pentru el. Apoi vede dungile de sânge de pe ușă și recunoaște. Vedeți? După ce ia cunoștință de Cuvântul lui Dumnezeu, el vine și recunoaște sângele vărsat; apoi trebuie să vină sub acel Sânge, ca Israelul în Egipt și așa mai departe.

În Evrei 13.12-13 ni se spune: „De aceea și Isus, ca să sfințească norodul cu însuși sângele Său, a pățimit dincolo de poartă.

Să ieșim dar afară din tabără la El, și să suferim ocara Lui.”

El a fost Jertfa noastră, de aceea, fiecare element care a venit în trupul Lui, constituie nașterea din nou.

Ascultați, surorilor. Eu sunt fratele vostru și cred că mă înțelegeți. Care este ordinea lucrurilor care se petrec la nașterea unui copil? În primul rând este apa, după care urmează sângele, iar în final vine viața.

Atunci când a fost străpuns, din trupul lui Isus a ieșit apă, sânge și în final a spus: „În mâinile Tale Îmi dau Duhul”, adică Viața. Prin sângele Lui vin trei elemente: neprihănirea, sfințirea și botezul Duhului. Acesta este Cel care vă aduce, prin Sânge, în părtășie.

După ce omul este curățit prin Cuvânt, și sfințit prin sânge, pășește în părtășia divină, în adunarea oamenilor, unde puterea lui Dumnezeu se revarsă în plinătate.

Cei ce ajung în părtășie, nu mai sunt interesați de asta sau de cealaltă, ci sunt cu o inimă și un gând, deoarece sângele lui Isus Hristos le-a spălat toată nelegiuirea. Numai atunci noi putem avea părtășie unul cu altul. Amin.

Oh, cât mi-ar plăcea să mai rămân la tema aceasta un timp! Da, domnilor. Din pricina aceasta îmi plac aceste Convenții ale Oamenilor de Afaceri.

Cineva a spus nu demult, că Oamenii de Afaceri se vor organiza în curând, așa că am spus: „Când vor face aceasta, le voi înmâna carnetul de părtășie.” Desigur. Eu sunt cu ei, pentru că cred în fiecare lucru în care cred și eu, de aceea pe mine nu mă interesează dacă cineva este metodist, baptist, prezbiterian sau ce o mai fi. Cât timp tu vii sub acel Sânge, frate, noi avem părtășie unul cu celălalt și fiecare arată la fel.

Vorbind despre nunta fiului de împărat, Isus a spus că la un moment dat în odaie s-a găsit cineva care nu avea haina de nuntă. Noi știm pilda și știm și obiceiurile din Orient.

Eu am fost acolo și știu cum procedează. Ei împart invitații și fiecare om care are invitația, vine la nuntă fie că este bogat sau sărac. La ușă stă un om (mirele), care le dă niște robe. Când omul intră înăuntru, el este îmbrăcat cu acea robă. Indiferent cum este îmbrăcat când ajunge acolo, el trebuie să ia acea robă pe el, așa că toți sunt îmbrăcați la fel. Dar acea haină de nuntă nu se dă decât celor care au invitația.

Din pildă, noi știm că acel om s-a furișat înăuntru fără haina de nuntă, dar el nu putea avea părtășie cu ceilalți pentru că nu avea haină de nuntă. Și eu vă spun: când un om lasă crezul lui sau denomi-națiunea lui să-l separe de un frate, acolo este ceva greșit. El s-a strecurat prin vreo porțiță denomi-națională sau ceva de felul acesta, iar Biblia spune că un astfel de om va fi legat și aruncat afară, unde va fi plânsul și scrâșnirea dinților.

Fraților, nu crezurile ne pot duce înăuntru; nu crezurile ne duc în părtășie și nici educația. Dimpotrivă, educația ne duce cel mai departe de ea.

Dumnezeu nu a planificat un program educațional, ci a programat moartea Fiului Său: moartea, îngroparea și învierea Sa; a programat vărsarea Sângelui Său, pentru ca sub acel Sânge, sub Sângele lui Isus Hristos, să putem avea părtășie cu toții, căci El este Acela care ne curăță de tot păcatul.

Ce este păcatul? Necredința. Amin. Nici unul care are această părtășie sau închinare, nu va fi în contradicție cu vreun Cuvânt vorbit al lui Dumnezeu. De ce? Pentru că chiar Jertfa care a murit pentru el, este Cel care a scris Cuvântul.

În Vechiul Testament, închinătorul care a făcut ceva rău, putea veni la închinare numai prin sânge. Ce făcea el? Aducea un miel pe care-l dădea la preot. Preotul îl verifica pentru a vedea dacă este fără cusur, conform cerinței lui Dumnezeu, apoi închinătorul își punea mâinile peste el și mărturisea păcatele, acestea fiind astfel transferate de la închinător la miel. Ca urmare, închinătorul nu mai avea păcate, iar mielul trebuia să moară, deci i se tăia gâtul, iar sângele lui era pus pe altar. În

ordine. Dar de ce n-a mers aceasta? Jertfirea mielului arăta doar că avea să vină ceva mai mare, pentru că sângele țapilor sau al berbecilor, nu putea șterge păcatul, ci doar îl acopereau.

De ce? Pentru că duhul care era în celula de viață a acelui animal, nu putea veni înapoi peste închinător. De aceea acest lucru nu putea merge mai departe. Când venim însă la Calvar, prin credință, noi ne punem mâinile peste Mielul lui Dumnezeu, care nu a fost evreu, nici dintre neamuri, ci era Dumnezeu. Sângele Lui a fost pur și neamestecat, pentru că El n-a venit prin fire, ci a fost creația lui IeHoVaH însuși, care a creat celula de sânge în pântecul fecioarei, născându-L apoi pe Fiul lui Dumnezeu. El nu era Fiul Mariei.

Voi, catolicii, o numiți pe Maria mama lui Dumnezeu, dar El nici măcar nu i-a zis „mamă”, ci a numit-o „femeie”, fiindcă aceasta era. Ea a fost incubatorul de care s-a folosit Dumnezeu, și așa cum s-a folosit de ea, ar fi putut să se folosească de oricare altă fecioară. Ea nu era mama lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu are mamă; El este singur, iar Biblia spune că *„toată plinătatea dumnezeirii era în El.”* (Coloseni 2.9).

Când ne punem mâinile peste El, prin credință, și mărturisim că El este Mântuitorul și Dumnezeul nostru, Sângele care a fost vărsat la Calvar, ne aduce în părtășie, iar Duhul care era în acea celulă de Sânge, se întoarce peste noi, peste credincioși făcându-ne fii și fiice de Dumnezeu. Abia atunci noi avem părtășie.

Și dacă Cel care a scris Biblia este Duhul Sfânt, cum ar fi posibil ca El să se întoarcă împotriva și să nege Cuvântul? Amin. Nu se poate, pentru că părtășia are loc sub Sânge. Amin.

Fraților, aceasta este cea mai curată Evanghelie pe care o știu. Este singura salvare pe care o știu. Pe ea este zidită credința mea, chiar acolo, pe Sângele lui Isus Hristos, pe Sângele care a curs din venele lui Emanuel. Când ajungem acolo, sub acel Sânge, și ne recunoaștem ca păcătoși, ieșim afară, pe partea cealaltă, iar

El ne pecetluiește credința, prin Sfântul Său Duh, prin același Duh care a scris Biblia și a pus în ea fiecare Cuvânt. Atunci, cum ar fi posibil ca El să-Și nege propriul Cuvânt? Cum ar putea accepta un crez în locul Cuvântului? Nu se poate, ci Duhul Sfânt va puncta fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu cu „Amin”.

Oh, aceasta este părtășia în care cred eu! Atunci nu vom avea părtășie doar unul cu celălalt, ci vom avea părtășie cu Hristos. De ce? Pentru că ne socotim morți și îngropați; ne socotim înviați împreună cu El și duși în locurile cerești în Hristos Isus.

Nu demult am citit o poveste despre un băiat american care s-a dus la Roma ca să studieze arta. Ați fost vreodată acolo? Este cu adevărat minunat. Ați fost la St. Angelo? Când am fost acolo, mi-a fost rușine că sunt american. De ce aceasta? Locul acela este controlat de catolici, iar la intrare am văzut un afiș mare pe care scria: „Către femeile americane! Vă rugăm ca în semn de respect față de cei morți aici, să veniți îmbrăcate decent!” Aceasta este America noastră creștină. Oh, și trebuie să ni se spună așa ceva chiar de către Roma!

Și în Roma locuia un artist renumit, care a observat că acest tânăr era deosebit de ceilalți care ieșeau seara în oraș și făceau ceea ce fac și aici. Astfel, bătrânul s-a hotărât să-l urmărească, pentru a vedea ce face. În fiecare zi, tânărul urca sus pe deal și acolo se oprea și privea visător spre apus, până când apunea soarele. Colegii lui, după ce-și terminau cursurile, mergeau la diferite localuri unde beau și se distrau.

Și într-o zi, bătrânul artist l-a întrebat pe tânăr:

„Scuză-mă, tinere, dar aș vrea să te întreb ceva.”

„Desigur, domnule, ce s-a întâmplat?”

„Tu ești aici de aproape un an, iar eu te-am urmărit atent, și am observat că în fiecare zi, după încheierea cursurilor, te urci sus pe deal și privești cum apune soarele. Aș fi curios că știu de ce faci aceasta. Iartă-mă dacă sunt prea curios, te rog.”

„Nu, domnule, nu este nicio problemă. În primul rând fac aceasta pentru că sunt creștin.”

„Și eu sunt creștin”, a răspuns bătrânul, apoi a continuat: „Aceasta mă lămurește de ce nu mergi la distracții ca și ceilalți și de ce nu te porți ca ei. Deci ești creștin.... Și eu caut mângâierea venirii Domnului.”

Auzind aceasta, tânărul l-a cuprins cu brațele și l-a întrebat:

„Ești căsătorit?”

„Da”, a răspuns bătrânul, „și am crescut o grămadă de copii.”

„Domnule, atunci când stau și privesc așa, eu mă rog. Știi, acolo peste ape, în America, este un anumit stat; în acel stat este un anumit oraș; în acel oraș este o anumită casă; și în acea casă este o fată creștină. Când am plecat de acasă, noi ne-am promis că vom urmări cum Dumnezeu mișcă soarele deasupra noastră și i-am promis că mă voi păstra curat pentru ea, așa cum și ea a promis că se va păstra curată pentru mine. Și într-o zi, când voi pleca de aici, o voi face mireasa mea. Acesta-i motivul pentru care încerc să trăiesc în felul acesta: i-am promis și vreau să-mi țin promisiunea.”

Oh, dacă noi, cei care ne pretindem a fi creștini, ne-am putea separa de tot ce este lumesc, de toate crezurile și de toate celelalte lucruri; dacă am privi spre cer și am trăi ca și creștinii!

Fraților, există un anumit loc, care este numit „cer” și acolo, „*în casa Tatălui Meu sunt multe locașuri*”, cum zicea Isus, iar într-o zi, El va veni la noi, de aceea haideți să fim sinceri și credincioși până atunci. Și eu vă spun: singura cale prin care vom reuși aceasta, este dacă suntem născuți din nou. Și nu putem fi născuți din nou, decât dacă venim sub Sângele vărsat al lui Isus Hristos.

În încheierea aceste Convenții, eu doresc să profit de ocazia ce mi s-a dat, de a fi alături de voi, prietenii, frații și surorile mele. Cred că-mi permiteți să mă numesc fratele vostru, așa cum cred că mă considerați un prieten adevărat, da? Mă puteți privi ca fiind păstorul vostru? Pot să fiu unul din cetățenii Împărăției lui Dumnezeu și să mă închin împreună cu voi?

Haideți să profităm cu toții de această ocazie care ni s-a dat, căci l-am auzit pe fratele David duPlessis spunând: „Astăzi am predicat trei sau patru ore”, în timp ce un alt frate, pe care nu-l cunosc, a spus că în această dimineață a predicat și un tânăr. Să nu trecem pe lângă aceste mesaje care au fost aduse de frații noștri, ci haideți să le luăm și să pășim sub Sângele Domnului Isus, în seara aceasta. Haideți să ne predăm lui Dumnezeu, din nou, la încheierea serviciului din seara aceasta și să-l spunem:

„Doamne Isuse, ia-mă sub sângele Tău și lasă-mă să Te văd numai pe Tine, Doamne; lasă-mă să mă închin numai Ție.”

Întoarceți-vă la biserica de la care sunteți, la denomi-națiunea de care aparțineți, dar nu uitați: când întâlniți un frate sau o soră care este într-o altă denomi-națiune, nu vă separați, căci el este fratele vostru; ea este sora voastră, pentru că toți sunteți sub Sângele Domnului Isus Hristos.

.....

Puteți face aceasta? Puteți să vă închinați viețile din nou în seara aceasta? Aș vrea

să știți că eu vă iubesc. Aseară a trebuit să vă mustru aspru, iar când am ieșit afară am plâns pentru că a trebuit să vorbesc așa, dar eu trebuie să fiu ascultător față de ceea ce mi-a poruncit El să spun; deci nu pot face decât așa. Cred că cei mai mulți erau pentecostali, dar când Cuvântul a pășit în față referitor la morală și la lucrurile care se petrec în biserică astăzi, am întrebat:

„Câți dintre voi recunoașteți că ați greșit și ați vrea să intrați în părtășie cu Hristos?” Imediat, cam 95% din cei prezenți, au ridicat mâna fiind împinși de o convingere creștină adevărată, pornită din inimă, căci doreau să facă ce este bine și să fie amintiți în rugăciune. Eu am încredințarea că Dumnezeu vă va da aceasta.

Poate că acum, când sunteți gata și dornici să vă întâlniți cu Dumnezeu, pe baza Cuvântului Său, veți spune: „Dumnezeule, modelează-mă și fă-mă cum vrei Tu.”

Dacă veți face aceasta, acum, într-un serviciu de predare, chiar înainte de a încheia, eu cred că fiecare dintre voi se va întâlni cu El. Și dacă nu ne vom mai vedea niciodată pe partea aceasta a râului, ne vom vedea pe partea cealaltă, pentru că credem același Cuvânt; credem același Mesaj: că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, și că cerurile și pământul vor trece, dar cuvintele Lui nu vor trece niciodată. Credeți aceasta?

Vreți să vă uniți cu mine într-o închinare? Și eu mă voi uni cu voi într-o predare, sau consacrare, căci doresc să-mi dăruiesc din nou, întreaga mea viață și slujbă Atotputernicului Dumnezeu. El să mă ajute ca niciodată să nu renunț, ci să rămân credincios și să predic Cuvântul Său. Ați vrea să fiți și voi un astfel de creștin? Câți doresc să fie creștini adevărați? Ridicați mâna. Fiți sinceri: doar un creștin adevărat? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Haideți să ne ridicăm în picioare. Oh, acesta este timpul! Acum este momentul.

Isus a spus: „*Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl Meu...*” (Ioan 6.44). Și: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.*” (v.37).

Ce v-a făcut să vă ridicați în picioare? Sunteți conștienți de ceea ce am spus când am zis: „Sunt gata să-I închin întreaga mea viață?” Vreți să muriți față de voi înșivă și față de tot ce este în jurul vostru, astfel încât să nu mai doriți nimic altceva decât Sângele lui Isus Hristos?

Ce poate spăla păcatul meu? Nimic altceva decât Sângele lui Isus. Ce mă poate face bine din nou? Nimic altceva decât Sângele lui Isus. Acolo, voi aveți părtășie cu Hristos, cu Dumnezeu, cu îngerii, cu Duhul Sfânt, cu toate făpturile cerești, și cu toate ființele de pe pământ, pentru că toată Familia Lui din cer și de pe pământ este numită după El. Așa este. Voi toți sunteți o singură mare Familie, având părtășie unul cu celălalt.

Haideți să ne ridicăm mâinile spre Dumnezeu și să cântăm împreună.

Îl iubesc, Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi,

Și a cumpărat salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Închideți ochii și cântați cu inimile complet predate:

Îl iubesc, (acesta este Cuvântul Său) Îl iubesc

Căci El m-a iubit întâi,

Și a cumpărat salvarea mea...

În mărturisire fiți ca niște copii simpli, astfel ca bunătatea Lui să intre în inimile noastre, prin Duhul Sfânt.

Haideți să ne plecăm inimile și capetele, pentru un moment. Închinați-vă și predați-vă lui Dumnezeu, acum, în liniște, în felul vostru.

Tată, eu stau în prezența Ta, iar Convenția aceasta a însemnat foarte mult pentru mine. Ia-mă, Dumnezeule! Ia piatra de pe inima mea. Mă gândesc că într-o zi, va trebui să plec, Doamne. Aceasta ar putea fi la noapte chiar, căci eu nu știu clipa aceea, dar doresc să fiu îndrăgostit de Tine, Doamne Isuse; doresc să fiu al Tău. Rugați-vă în timp ce vom cânta:

Credința privește, sus, la Tine,

Miel al Calvarului, Salvator divin.

Acum, ascultă-mă când mă rog

Și ia păcatele mele,

Ca începând de astăzi, să fiu deplin al tău.

Nu vă dedicați doar pe jumătate, ci dăruți-i Lui întreaga voastră inimă, apoi ziceți: „Doamne, ia de la mine tot ce mă face să nu fiu ca Tine și îngăduie-mi ca de acum înainte să fiu copilul Tău.”

Tată ceresc, blândețea Duhului și dulceața muzicii, fii Tu Călăuza noastră, Doamne, căci știi că suntem slabi. O, Dumnezeule, noi ne mărturisim înaintea Ta și Te rugăm să ne ierți. Du-ne în seara aceasta și spală-ne în Sângele Domnului Isus și modelează-ne, Doamne, pentru ca atunci când Te vei uita la noi, să ne vezi albi, căci noi acceptăm Sângele Domnului Isus.

Te rugăm să ni Te descoperi în Cuvânt, căci știm că acesta este programul Tău. El este Prorocul Tău, pentru că prevede lucrurile viitoare, de aceea orice este contrar cu El, înseamnă neascultarea Prorocului, a Bibliei.

Doamne, Te rugăm ca în seara aceasta să zdrobești inimile de piatră și căile noastre împietrite. Modelează-ne după chipul Fiului de Dumnezeu, prin Sângele Lui, astfel ca părtășia noastră să fie întotdeauna plăcută și binecuvântată.

Dă-ne binecuvântările Tale și binecuvântează și această biserică mare, această Asociație Baptistă Americană, care și-a deschis ușile, ca noi să putem intra înăuntru ca oameni ai Evangheliei Depline.

Te rog să îngădui să avem o trezire de modă veche, iar Duhul Sfânt să Se reverse peste fiecare rugăciune, pentru ca toate aceste locuri să fie umplute de sfinți care cântă, aduc laude și strigă, așteptând ca Tu să faci mari semne și minuni printre ei. Ei sunt frații noștri și Te rugăm pentru ei. Te rugăm să faci ca fiecare biserică, fiecare organizație și fiecare denominațiune, să dea jos toate aceste lanțuri și sfori și să zboare pe Stâncă.

Îndură-Te, Doamne. Ceasul este foarte aproape acum, când noi Îl așteptăm pe El să vină, și noi vedem cum fecioarele adormite vin după untdelemn. Când ele s-au dus să-și cumpere untdelemn (voi știți pilda), a venit Mirele și astfel au rămas afară. Aceasta este „Așa vorbește Domnul”.

Doamne, noi vedem aceasta atât de aproape, de aceea Te rugăm să ne trezești cât

de repede, ca să avem lămpile pline și arzând.

Bisericile încep să-și dea seama că au pierdut ceva, și Te rugăm, Tată, să-i ajuți să caute și să se pregătească, pentru că Tu ai spus că „*în timp ce se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit Mirele.*”

Ajută-ne, Dumnezeule scump, căci ne încredințăm viețile pe brațul Tău. Și fac și eu, așa cum i-am rugat pe frații și pe surorile mele să facă. Eu însumi mă așez pe stâncă, la fel ca vulturul despre care am vorbit aseară, și Te rog să scoți tot ce este firesc din mine. Te rog să mă modelezi, până când voi putea reflecta Viața Ta. Îndură-Te, Doamne. Ajută-mă să fiu sincer și cinstit; ajută-mă ca întotdeauna să fiu tare și curajos; ajută-mă să duc Cuvântul Tău mai departe, pe căile neumblate ale lumii.

Binecuvântează această Asociație a Oamenilor de Afaceri și ajută-i să trăiască și să propășească; să meargă mai departe, ca să pregătească cât mai multe suflete până la venirea Domnului; să pregătească bărbați cinstiți, și devotați, care să-și ia din timpul lor ca să ducă Evanghelia mai departe; bărbați care să susțină lucrarea și să răspândească Cuvântul.

Dumnezeule, noi îi iubim și ne rugăm să fie în putere, ca să poată fi folosiți în mâna Ta. Binecuvântează fiecare lucrător care este aici; binecuvântează-l pe fratele Brown, pe fratele duPlesis, pe fratele Joseph Boze și pe toți ceilalți oameni de afaceri. Binecuvântează fiecare soră și binecuvântează inimile lor, Doamne.

Te rugăm să fii cu ei, să ne ierți păcatele și să ne primești, căci ne predăm Ție, ca și copii ai Tăi, și dorim ca începând de astăzi să ducem o altfel de viață. Îți cerem aceasta, în Numele lui Isus. Amin.

Vă puteți așeza pentru un moment. Eu îl iubesc, voi nu? Vă simțiți mai bine acum? Nu vă face Cuvântul să vă simțiți mai înviorați? Este minunat. Noi Îl iubim pe

Domnul din toată inima. Îl iubiți și voi? În ordine.

Acum voi preda serviciul, fratelui Carlson, care este președintele Convenției. Poate că de acum într-un an, eu nu voi mai trăi, sau poate că va veni Isus, dar dacă se va întâmpla să mai vin la o altă Convenție, cu siguranță unii din voi vor lipsi. Dacă nu ne vom mai vedea până la râu, doresc ca Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi până atunci. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Carlson. Domnul să te binecuvânteze, frate. Vă mulțumesc, prieteni.

Îți mulțumesc, Tată. Eu primesc aceasta, Doamne, și știu că ai primit rugăciunea lor. Eu Te cred și Te rog să ne ajuți.

Oh, Dumnezeule, fie ca Cuvântul să mă țină acum...și să mă facă părtăș la toate binecuvântările Tale. Îți mulțumesc pentru acești oameni și Te rog să primești rugăciunile lor în Numele lui Isus.

- Amin -